

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) שנת פ' ימות ס' כ"ד י"ד.
 (ב) מ"ק"ח פ"ג (ג) ל'טל ל"ו.
 ארבע ק"ו מס' י"ז ט"ט.
 פ"ט פ"ט ט"ט ט"ט ט"ט.
 (ד) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 (ה) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 (ו) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 (ז) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 (ח) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 (ט) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 (י) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.

הנרות הב"ח

(א) ר"ח פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.

גלוין הש"ס

ג' א"ר יומי כבוד רש"י.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.
 פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג פ"ג.

רבינו גרשום

ואת דאמר ואת מורידין דהא
 קרא פתח בריקת וסרי דביק
 שביטולה של תורה וזו היא
 יסודה וקריה דבארב סגולין
 ת"ת להצאת הכת והכנסת
 כלה: א"ל הקב"ה ישר כחך
 שביבדת דררתי משה כ"ך
 כדפירש ביבמות: וישאל
 היום וישאל גם הבניא: היינו
 ת"ח: כסדר ליליה: שיהא
 כבודו חביב עליך כבודך:
 ויאל אפילו תקפה: לפי תקפה
 עקשה עליו הרבה משנתו
 שאינו יכול להביא סודות מהרה
 בעל כרחו שאנו מבינים: ח"ל
 ק"ר משנה זו: שלא לילי לילה
 אחד בלא לחם: דבר זה אסור
 לומר כפי עמ הארץ: כדי שיבט
 מצוה עצמו בלא שיש
 מלמדו תורה: מצוה לאומרת
 כ"ר שחייבם בלבו מה דבר
 זה קיים לא ימנעו ויש לו קיבול
 שבר אילו לפר יחור כ"ר
 וי"ש: ואיכא דפירשי מצוה
 לאומרת כפי עמ הארץ כי היכי
 דמחברות דהא מצוה לאומרת
 נשיהו כ"ר שחייבם תעבדת
 ועסקי כ"ר יומי: ספיק זה לא
 ימוש: לא קאמר ליה לא שמש
 חובה ולא משום מצוה אלא
 משום ברכה נאמר דברכי
 הקב"ה ליהושע ואמר לא
 ימוש: דברי תורה לא יתו
 בעיני חובה: שלא תאמר כ"ר
 שמחייב הרי עשיתי חובה
 וישו"ב א"ר פסור אלא כל שעה
 תעבור כ"ר:

שינוי מקובצת

(א) ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל ל'טל.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.
 פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט.

שביטולה של תורה. כגון שביטולה של תורה להוצאת המזבח ולהכנסתה ללחם זהו יסודה ולומר מקבל שכר כליו יושב ומייסדה ועוסק בה שנאמר אשר שבת ולא אמר ליה בלשון עמם מיהם הקמימה עמו דעת השכינה כשביטול מורה ושיבין כיון דנמתיין לטובה ו' **סקפס**. שלא יוכל להעמיד גירסתו: רק. מיעוט הוא: **גורס בארבעים**. לורת הולד לארבעים יום במסכת נדה (דף ק"ג): **מתני'** על פתח הכיב. אלל פתח היכול בכניסתו (א) ולא היו מניחים אותו שם אלא להראותו שמעלין בקדש דעכשיו מניחו על של שיש ומיד נושאו בהיכל ומסדרו על של זכב של משה ועל של זכב ביציאתו ועל שביטולו נזכר דמקמי לקמן (א):

(מתני') המניסין עומדין בלשון. דהכי פסיר ל' דלוחן מסדרין העבודה יכו בלשון דקדושת לפון חמירא: **ופניהם לדרום**. וסמכתא כמאן דלמיר שולחנות מנחה ומערב מונחין ורומחין לפון ודרום: **אלו מושבין**. ועד שלא יבניהו הן מן השלחן אלו מניחין: **אפילו אלו נוטלין**. עלמין: **ואלו מניחין**. אחר שיקלבו ק"ו זה אלו תמיד דמפרש טעמא דגמ' דלון תמיד אלל שאלל לין שולחן לילה אחד בלא לחם: **אל יור' ליהוים כספס**. וזון יכולין לאכוליו היום: **השלחן מסתלקום לערב**. ולא למחר דנפסל בלינה לאחר זמנו שסתלק: **השעיר**. של מוסף שהוא טמאה והוא שעיר הגשעה שהו' ונאכל לכהנים נאכל לערב בלי ל' סמכות ארע"ס יוכלין לנשלו בשבת: **הכזבים**. כהנים אולכין אותו חי בשלל יום הכפורים עברז שנת: **גמ' הישנה**. מעשרות שעתמו שם בשבת זו: **ילין**. בלינה: **מדבריו של רבי יוסי**. דלמיר משום דעמד היין שמרית מעט בשלחן והשדש ערביה מעט קרי ליה תמיד שמת מיהם אפי' לא שנה אדם אחד פרק אחד וכו': **אסור לאומרו**. שלא יאמר בקריה שמע קני ולא ירגיל בניו לתלמוד מורה: **מלוט לאומרו**. דסכר משום קריה שמע נוטל שער גדול כזה כי או תלליה את דרכך אם היה עוסק כל היום כ"ש ששכרו גדול ומרגיל את בניו לתלמוד מורה: **ל"א סכרי הנך כגון דמתי פעלי נפשיהו בקריה שמע ומתי כולי יומא וגרסי שמע מיהם שער גדול יום: לא ודבוקו**. ו'. (ו) דכר שאל יאה נעולם: **ופליגא**. הא דרי' ישמעאל דלמיר מונה ללמוד כל היום: **כל כך חביבין נו' לא ימוש**. הכניטו שלא תשמח מותרו ממנו: **לא יפיו עליך מונה**. כלמס שז' לו מונ ואומר מתי אפרענו פקטיסר ק"ל לא יאמר מתי אשנה פרק אחד ואיפשר שאי אמה רשאי לפטור עצמן מהן: **הסתמ לחם אינה אלל לפרע כמו ודגרי** (ג) **אפי' הקב"ה אמן וגו': ואף הסיק**. הקב"ה ללמוד מורה כדי לינלל מגיהנס: **שפיס לר'**. ולמה פיה לר שיהא עשה לבור צמוה ולא ילא מן כדי שדיוו רשעים בלא לענוש: **העמיק הרמיב**. כיון שאל לענוש מיד מרמיז ובניהנס משמעי דרשיה דקרא כי ערוך מאתמול שפתיה: **למך**.

אסור לאומרו ורבי הארץ ורבי יושעאל את ר' ישמעאל כגון שביטולה של תורה להוצאת המזבח ולהכנסתה ללחם זהו יסודה ולומר מקבל שכר כליו יושב ומייסדה ועוסק בה שנאמר אשר שבת ולא אמר ליה בלשון עמם מיהם הקמימה עמו דעת השכינה כשביטול מורה ושיבין כיון דנמתיין לטובה ו' **סקפס**. שלא יוכל להעמיד גירסתו: רק. מיעוט הוא: **גורס בארבעים**. לורת הולד לארבעים יום במסכת נדה (דף ק"ג): **מתני'** על פתח הכיב. אלל פתח היכול בכניסתו (א) ולא היו מניחים אותו שם אלא להראותו שמעלין בקדש דעכשיו מניחו על של שיש ומיד נושאו בהיכל ומסדרו על של זכב של משה ועל של זכב ביציאתו ועל שביטולו נזכר דמקמי לקמן (א):

(מתני') המניסין עומדין בלשון. דהכי פסיר ל' דלוחן מסדרין העבודה יכו בלשון דקדושת לפון חמירא: **ופניהם לדרום**. וסמכתא כמאן דלמיר שולחנות מנחה ומערב מונחין ורומחין לפון ודרום: **אלו מושבין**. ועד שלא יבניהו הן מן השלחן אלו מניחין: **אפילו אלו נוטלין**. עלמין: **ואלו מניחין**. אחר שיקלבו ק"ו זה אלו תמיד דמפרש טעמא דגמ' דלון תמיד אלל שאלל לין שולחן לילה אחד בלא לחם: **אל יור' ליהוים כספס**. וזון יכולין לאכוליו היום: **השלחן מסתלקום לערב**. ולא למחר דנפסל בלינה לאחר זמנו שסתלק: **השעיר**. של מוסף שהוא טמאה והוא שעיר הגשעה שהו' ונאכל לכהנים נאכל לערב בלי ל' סמכות ארע"ס יוכלין לנשלו בשבת: **הכזבים**. כהנים אולכין אותו חי בשלל יום הכפורים עברז שנת: **גמ' הישנה**. מעשרות שעתמו שם בשבת זו: **ילין**. בלינה: **מדבריו של רבי יוסי**. דלמיר משום דעמד היין שמרית מעט בשלחן והשדש ערביה מעט קרי ליה תמיד שמת מיהם אפי' לא שנה אדם אחד פרק אחד וכו': **אסור לאומרו**. שלא יאמר בקריה שמע קני ולא ירגיל בניו לתלמוד מורה: **מלוט לאומרו**. דסכר משום קריה שמע נוטל שער גדול כזה כי או תלליה את דרכך אם היה עוסק כל היום כ"ש ששכרו גדול ומרגיל את בניו לתלמוד מורה: **ל"א סכרי הנך כגון דמתי פעלי נפשיהו בקריה שמע ומתי כולי יומא וגרסי שמע מיהם שער גדול יום: לא ודבוקו**. ו'. (ו) דכר שאל יאה נעולם: **ופליגא**. הא דרי' ישמעאל דלמיר מונה ללמוד כל היום: **כל כך חביבין נו' לא ימוש**. הכניטו שלא תשמח מותרו ממנו: **לא יפיו עליך מונה**. כלמס שז' לו מונ ואומר מתי אפרענו פקטיסר ק"ל לא יאמר מתי אשנה פרק אחד ואיפשר שאי אמה רשאי לפטור עצמן מהן: **הסתמ לחם אינה אלל לפרע כמו ודגרי** (ג) **אפי' הקב"ה אמן וגו': ואף הסיק**. הקב"ה ללמוד מורה כדי לינלל מגיהנס: **שפיס לר'**. ולמה פיה לר שיהא עשה לבור צמוה ולא ילא מן כדי שדיוו רשעים בלא לענוש: **העמיק הרמיב**. כיון שאל לענוש מיד מרמיז ובניהנס משמעי דרשיה דקרא כי ערוך מאתמול שפתיה: **למך**.

אסור לאומרו ורבי הארץ ורבי יושעאל את ר' ישמעאל כגון שביטולה של תורה להוצאת המזבח ולהכנסתה ללחם זהו יסודה ולומר מקבל שכר כליו יושב ומייסדה ועוסק בה שנאמר אשר שבת ולא אמר ליה בלשון עמם מיהם הקמימה עמו דעת השכינה כשביטול מורה ושיבין כיון דנמתיין לטובה ו' **סקפס**. שלא יוכל להעמיד גירסתו: רק. מיעוט הוא: **גורס בארבעים**. לורת הולד לארבעים יום במסכת נדה (דף ק"ג): **מתני'** על פתח הכיב. אלל פתח היכול בכניסתו (א) ולא היו מניחים אותו שם אלא להראותו שמעלין בקדש דעכשיו מניחו על של שיש ומיד נושאו בהיכל ומסדרו על של זכב של משה ועל של זכב ביציאתו ועל שביטולו נזכר דמקמי לקמן (א):

(מתני') המניסין עומדין בלשון. דהכי פסיר ל' דלוחן מסדרין העבודה יכו בלשון דקדושת לפון חמירא: **ופניהם לדרום**. וסמכתא כמאן דלמיר שולחנות מנחה ומערב מונחין ורומחין לפון ודרום: **אלו מושבין**. ועד שלא יבניהו הן מן השלחן אלו מניחין: **אפילו אלו נוטלין**. עלמין: **ואלו מניחין**. אחר שיקלבו ק"ו זה אלו תמיד דמפרש טעמא דגמ' דלון תמיד אלל שאלל לין שולחן לילה אחד בלא לחם: **אל יור' ליהוים כספס**. וזון יכולין לאכוליו היום: **השלחן מסתלקום לערב**. ולא למחר דנפסל בלינה לאחר זמנו שסתלק: **השעיר**. של מוסף שהוא טמאה והוא שעיר הגשעה שהו' ונאכל לכהנים נאכל לערב בלי ל' סמכות ארע"ס יוכלין לנשלו בשבת: **הכזבים**. כהנים אולכין אותו חי בשלל יום הכפורים עברז שנת: **גמ' הישנה**. מעשרות שעתמו שם בשבת זו: **ילין**. בלינה: **מדבריו של רבי יוסי**. דלמיר משום דעמד היין שמרית מעט בשלחן והשדש ערביה מעט קרי ליה תמיד שמת מיהם אפי' לא שנה אדם אחד פרק אחד וכו': **אסור לאומרו**. שלא יאמר בקריה שמע קני ולא ירגיל בניו לתלמוד מורה: **מלוט לאומרו**. דסכר משום קריה שמע נוטל שער גדול כזה כי או תלליה את דרכך אם היה עוסק כל היום כ"ש ששכרו גדול ומרגיל את בניו לתלמוד מורה: **ל"א סכרי הנך כגון דמתי פעלי נפשיהו בקריה שמע ומתי כולי יומא וגרסי שמע מיהם שער גדול יום: לא ודבוקו**. ו'. (ו) דכר שאל יאה נעולם: **ופליגא**. הא דרי' ישמעאל דלמיר מונה ללמוד כל היום: **כל כך חביבין נו' לא ימוש**. הכניטו שלא תשמח מותרו ממנו: **לא יפיו עליך מונה**. כלמס שז' לו מונ ואומר מתי אפרענו פקטיסר ק"ל לא יאמר מתי אשנה פרק אחד ואיפשר שאי אמה רשאי לפטור עצמן מהן: **הסתמ לחם אינה אלל לפרע כמו ודגרי** (ג) **אפי' הקב"ה אמן וגו': ואף הסיק**. הקב"ה ללמוד מורה כדי לינלל מגיהנס: **שפיס לר'**. ולמה פיה לר שיהא עשה לבור צמוה ולא ילא מן כדי שדיוו רשעים בלא לענוש: **העמיק הרמיב**. כיון שאל לענוש מיד מרמיז ובניהנס משמעי דרשיה דקרא כי ערוך מאתמול שפתיה: **למך**.

אסור לאומרו ורבי הארץ ורבי יושעאל את ר' ישמעאל כגון שביטולה של תורה להוצאת המזבח ולהכנסתה ללחם זהו יסודה ולומר מקבל שכר כליו יושב ומייסדה ועוסק בה שנאמר אשר שבת ולא אמר ליה בלשון עמם מיהם הקמימה עמו דעת השכינה כשביטול מורה ושיבין כיון דנמתיין לטובה ו' **סקפס**. שלא יוכל להעמיד גירסתו: רק. מיעוט הוא: **גורס בארבעים**. לורת הולד לארבעים יום במסכת נדה (דף ק"ג): **מתני'** על פתח הכיב. אלל פתח היכול בכניסתו (א) ולא היו מניחים אותו שם אלא להראותו שמעלין בקדש דעכשיו מניחו על של שיש ומיד נושאו בהיכל ומסדרו על של זכב של משה ועל של זכב ביציאתו ועל שביטולו נזכר דמקמי לקמן (א):

(מתני') המניסין עומדין בלשון. דהכי פסיר ל' דלוחן מסדרין העבודה יכו בלשון דקדושת לפון חמירא: **ופניהם לדרום**. וסמכתא כמאן דלמיר שולחנות מנחה ומערב מונחין ורומחין לפון ודרום: **אלו מושבין**. ועד שלא יבניהו הן מן השלחן אלו מניחין: **אפילו אלו נוטלין**. עלמין: **ואלו מניחין**. אחר שיקלבו ק"ו זה אלו תמיד דמפרש טעמא דגמ' דלון תמיד אלל שאלל לין שולחן לילה אחד בלא לחם: **אל יור' ליהוים כספס**. וזון יכולין לאכוליו היום: **השלחן מסתלקום לערב**. ולא למחר דנפסל בלינה לאחר זמנו שסתלק: **השעיר**. של מוסף שהוא טמאה והוא שעיר הגשעה שהו' ונאכל לכהנים נאכל לערב בלי ל' סמכות ארע"ס יוכלין לנשלו בשבת: **הכזבים**. כהנים אולכין אותו חי בשלל יום הכפורים עברז שנת: **גמ' הישנה**. מעשרות שעתמו שם בשבת זו: **ילין**. בלינה: **מדבריו של רבי יוסי**. דלמיר משום דעמד היין שמרית מעט בשלחן והשדש ערביה מעט קרי ליה תמיד שמת מיהם אפי' לא שנה אדם אחד פרק אחד וכו': **אסור לאומרו**. שלא יאמר בקריה שמע קני ולא ירגיל בניו לתלמוד מורה: **מלוט לאומרו**. דסכר משום קריה שמע נוטל שער גדול כזה כי או תלליה את דרכך אם היה עוסק כל היום כ"ש ששכרו גדול ומרגיל את בניו לתלמוד מורה: **ל"א סכרי הנך כגון דמתי פעלי נפשיהו בקריה שמע ומתי כולי יומא וגרסי שמע מיהם שער גדול יום: לא ודבוקו**. ו'. (ו) דכר שאל יאה נעולם: **ופליגא**. הא דרי' ישמעאל דלמיר מונה ללמוד כל היום: **כל כך חביבין נו' לא ימוש**. הכניטו שלא תשמח מותרו ממנו: **לא יפיו עליך מונה**. כלמס שז' לו מונ ואומר מתי אפרענו פקטיסר ק"ל לא יאמר מתי אשנה פרק אחד ואיפשר שאי אמה רשאי לפטור עצמן מהן: **הסתמ לחם אינה אלל לפרע כמו ודגרי** (ג) **אפי' הקב"ה אמן וגו': ואף הסיק**. הקב"ה ללמוד מורה כדי לינלל מגיהנס: **שפיס לר'**. ולמה פיה לר שיהא עשה לבור צמוה ולא ילא מן כדי שדיוו רשעים בלא לענוש: **העמיק הרמיב**. כיון שאל לענוש מיד מרמיז ובניהנס משמעי דרשיה דקרא כי ערוך מאתמול שפתיה: **למך**.

אסור לאומרו ורבי הארץ ורבי יושעאל את ר' ישמעאל כגון שביטולה של תורה להוצאת המזבח ולהכנסתה ללחם זהו יסודה ולומר מקבל שכר כליו יושב ומייסדה ועוסק בה שנאמר אשר שבת ולא אמר ליה בלשון עמם מיהם הקמימה עמו דעת השכינה כשביטול מורה ושיבין כיון דנמתיין לטובה ו' **סקפס**. שלא יוכל להעמיד גירסתו: רק. מיעוט הוא: **גורס בארבעים**. לורת הולד לארבעים יום במסכת נדה (דף ק"ג): **מתני'** על פתח הכיב. אלל פתח היכול בכניסתו (א) ולא היו מניחים אותו שם אלא להראותו שמעלין בקדש דעכשיו מניחו על של שיש ומיד נושאו בהיכל ומסדרו על של זכב של משה ועל של זכב ביציאתו ועל שביטולו נזכר דמקמי לקמן (א):

(מתני') המניסין עומדין בלשון. דהכי פסיר ל' דלוחן מסדרין העבודה יכו בלשון דקדושת לפון חמירא: **ופניהם לדרום**. וסמכתא כמאן דלמיר שולחנות מנחה ומערב מונחין ורומחין לפון ודרום: **אלו מושבין**. ועד שלא יבניהו הן מן השלחן אלו מניחין: **אפילו אלו נוטלין**. עלמין: **ואלו מניחין**. אחר שיקלבו ק"ו זה אלו תמיד דמפרש טעמא דגמ' דלון תמיד אלל שאלל לין שולחן לילה אחד בלא לחם: **אל יור' ליהוים כספס**. וזון יכולין לאכוליו היום: **השלחן מסתלקום לערב**. ולא למחר דנפסל בלינה לאחר זמנו שסתלק: **השעיר**. של מוסף שהוא טמאה והוא שעיר הגשעה שהו' ונאכל לכהנים נאכל לערב בלי ל' סמכות ארע"ס יוכלין לנשלו בשבת: **הכזבים**. כהנים אולכין אותו חי בשלל יום הכפורים עברז שנת: **גמ' הישנה**. מעשרות שעתמו שם בשבת זו: **ילין**. בלינה: **מדבריו של רבי יוסי**. דלמיר משום דעמד היין שמרית מעט בשלחן והשדש ערביה מעט קרי ליה תמיד שמת מיהם אפי' לא שנה אדם אחד פרק אחד וכו': **אסור לאומרו**. שלא יאמר בקריה שמע קני ולא ירגיל בניו לתלמוד מורה: **מלוט לאומרו**. דסכר משום קריה שמע נוטל שער גדול כזה כי או תלליה את דרכך אם היה עוסק כל היום כ"ש ששכרו גדול ומרגיל את בניו לתלמוד מורה: **ל"א סכרי הנך כגון דמתי פעלי נפשיהו בקריה שמע ומתי כולי יומא וגרסי שמע מיהם שער גדול יום: לא ודבוקו**. ו'. (ו) דכר שאל יאה נעולם: **ופליגא**. הא דרי' ישמעאל דלמיר מונה ללמוד כל היום: **כל כך חביבין נו' לא ימוש**. הכניטו שלא תשמח מותרו ממנו: **לא יפיו עליך מונה**. כלמס שז' לו מונ ואומר מתי אפרענו פקטיסר ק"ל לא יאמר מתי אשנה פרק אחד ואיפשר שאי אמה רשאי לפטור עצמן מהן: **הסתמ לחם אינה אלל לפרע כמו ודגרי** (ג) **אפי' הקב"ה אמן וגו': ואף הסיק**. הקב"ה ללמוד מורה כדי לינלל מגיהנס: **שפיס לר'**. ולמה פיה לר שיהא עשה לבור צמוה ולא ילא מן כדי שדיוו רשעים בלא לענוש: **העמיק הרמיב**. כיון שאל לענוש מיד מרמיז ובניהנס משמעי דרשיה דקרא כי ערוך מאתמול שפתיה: **למך**.

